

ԲԱՑՄԱՆ ԽՈՍՔ ՏՈՔԹ. Պ. ՔՈԼՈԼԵԱՆԻ

«Հայ թժշկակամ Միութեամ կողմէ խորիմ շնորհակալութիւմ կը յայտնեամ գերյարգելի չ. Յովհաննէս ծ. Վարդապատ Թորոսնեամ որ համեցաւ ամծամբ զալ ու մախազահել մեր բժշկակամ այս երեկոյթիմ. Առաջին ամգամ է, կարծեմ, որ հայ կղերակամ մը կը մախազահնէ բժշկակամ ժողովի մը, յայտնի է թէ մենք յարգամքի այս իրենոյթը կազմակերպեցիմք չ. Արևէս Սուքրեամ վարդապատի յիշտատակին, ինչ որ կրօնաւորի մը սերկայութիւնը մեր մէջ աւելի կ'ամրացնէ հոգեւոր ու մարմնաւոր կապերը՝ որոնք արդէն կը գտնուիմ եկեղեցակամաթերու ու հայ բժիշկներու միջեւ,

Սարդը իր ցաւերում մէջ, ըլլան անոնք հոգեւոր թէ մարմաւոր, կը գիմէ կրօնաւորի ու բժիշկի Յ. Ներկայ քաղաքակրթուած ընկերութեան մէջ, ուր մտահոգութիւնները, տիրութիւնները, հոգեկան պառակտումները այթքան մեծ դեր ունեն, մխիթարութիւն մըն է խորհիլ թէ մեր հոգեւոր հայրերը իրենց բարոյական ուժով կը կազզուրին յոգմած հոգիները ու կը քաջալերին ուժավագի սրբերը, նթէ քիչեկերը կը բերեն իրենց օժանդակութիւնը բարելաւելու համար վտանգուած առողջութիւնը, մեր կրօնաւոր հայրերը կ'ամրապնեան հաւատքն ու յոյսը:

Հայ բժշկութիւնը երախտապարտ է մասնաւորապէս զիթենիկի Մխիթարեանց Վանքին, Զմկեր- մերս՝ Տոքի Թորգոման ու Պ. Բասմաջեան ծեղի Խօսած են Հայ հիմ բժիշկներու գործերուն վրայ իշշած թէ շատ մը բժշկական զորեր հրատարակուած են Վիթենիկի Վանքի տպարամեթ մէջ, Արդարեւ 1808ին հրատարակած են բժիշկի Օղովլուխեամի զերքը՝ «Բժշկական Միլթ» ամուսով. 1822ին հրատարակած են Միքայէլ Ռէստէնի «Բժշկական Մոլթիմ» ամուս զերքը, երկու հատոր. և Ֆիշդ դար մը առաջ, 1832ին, Աղյօմ զերքը Սորէն տպած են. Հրատարակած են Յահէ չ. Մամուէլ Քաջումիի «Գիտութեան ու արուեստից» բառարանը, երկու հատոր. ինչպէս Յահէ չ. Միմոն Նեմենամի «Գի-

«Բազմավէպ» համդիսի գոյութեմբն ի վեր շարումակ լոյս տեսած եմ բժշկակամ յօդուածներ և ուսումնասիրութիւններ, որոնց ցուցակը միայն մեծ էջեր կը գրաւէ.

Փարիզի «Հայ Բժշկական Միութիւնը», իմացու գիտէք, իր 13 տարուած կեամքիմ մէջ, ամէտ տարի առողջապահական բանախօսութիւններ կազմակերպած էր, իմացու մահւ մեր հիմ բժիշկներում վրայ ու ամոնց գործերում վրայ դասախիոսութիւններ,

Այս տարուած ընթացքին, նորհեցամք որ Փարիզի կեղութէ հեռու մօտակայ գիտերու հայերն ալ պէտք է օգտուին մեր դասախիոսութիւններէն. Թերթերու միջոցաւ ծանուցում տուիթք թէ մեր ըմկերները պատրաստ էին դասախիոսութիւններ ընել առողջապահական միլիերու վրայ.

Congrès h მას გადასახლ უსიტყვილიც არა აღმართა.

S U R E . Q . P O L O B A L L Y

Հ. ԱՐՄԵՆ Վ. ՍՈՒՔՐԵԱՆԻ

“ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԲԺՇԿՈՒԹԵԱՆ”

(Արտասանուած՝ անոր մահուան յիսնամկակին առթիւ
Փարիզի Հայ Բժշկական Ակադեմիան կողմէ տեղի ունեցած երեկոյթին մէջ
8 Դեկտեմբեր 1932 ին)

Գերյարգելի Հ. Նախագահ,
Տիկիններ, Պարունակը,

Զարմանալի գուցէ համարուի, որ Փարիզի Հայ Բժշկական Միութիւնը, մինչ սովորութիւն ըրած է իր հրապարակային հաւաքոյթները յատկացնել առողջապահական Դասախոսութիւններու, նաեւ երբեմ ալ Հայ հին բժիշկներու կեանքին ու գործունէութեանը, ահա յանկարծ մասնաւոր երեկոյթ մը կը սարցէ հայ կրօնականի մը մահուան յիմնամեակին համար. թերեւս հարցուի իսկ թէ՝ — ինչ առընչովթիւն կրնայ ըլլալ Բժշկական Միութեան ու վանական վարդապետի մը միջեւ:

պատութիւնը հետախուզելու և ինքը նախ փորձեց ատոր անկոխ գետինը ըրբընելու. և ահա թէ ինչո՞ւ համար այս երեկոյթը, որ յարգանքի արտայայտութիւն մ'է Հայ Բժշկութեան համար վաստակող չընադրչէ մը յիշատակին :

* * *

Հ. Արակեն Սուքրեան, որու մասին իր տաղանդաւոր աշակերտը՝ մեր այս երեկոյեան նախագահը՝ Գեղյարգելի Հ. Յովհաննէս Ծ. Վ. Թորոսեան, հերոււ, Սեւերի

Այսպիսի հարցումներ կամ մտածումներ՝ միշտ բնական են. սակայն զիտնալ պէտք է որ թժշկական Միութիւնը իրեն նուիրական պարտականութիւն համարած է, ո՞չ միայն բժշկական զիտութիւններու վերաբերեալ հարցերով ու բժիշկներու կենցաղով զբաղիլ, այլ և՝ յարգանքի առարկայ ընել ու ծանօթացնել ամէն անոնք՝ որ ուղղակի կամ անուղղակի կարեւոր ծառայութիւններ մատուցած են Հայ ազգային բժշկութեան:

Այսպիսիներէն էր Հ. Արսէն Վ. Սու-
քընեան, Վենետիկի Միխթարեան Միա-
բանովեան անդամներէն, որ առաջնու-
թիւնն ունեցաւ Հայ հին բժշկութեան

1. 22 Նոյեմբեր 1931ին. — 2. «Բազմավեպ» 1932
թ 343-353, 517-523, և աստ. թ 52-58.